

19 ¶ Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!'

20 Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen.

21 Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.'

22 Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest.

23 Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

24 Een van de twaalf, Tomas (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam.

25 Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zijde kan leggen, zal ik het geloven.'

26 Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij,

27 en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zijde. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.'

28 Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!'

29 Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

30 Jezus heeft nog veel meer wondertekeningen voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan,

31 maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Ik denk dat veel mensen zich herkennen in die discipelen en later Thomas.

Want zij lijken met moderne problemen te worstelen: angst en twijfel.

Om bij de discipelen te beginnen: zij werden beheerst door angst.

Jezus was vrijdag gekruisigd en nu zaten ze zondagavond bij elkaar met de deuren op slot omdat ze 'bang waren voor de Joden', de Joodse leiders, de buitenwereld.

Herkenbaar?

Zeker in landen als Mali, Nigeria, Eritrea zal dat herkenbaar zijn, want daar ben je al volgeling van Jezus je leven niet zeker...

Maar hier ook in Nederland?

Ja ook dan!

Want christenen zijn soms bang zijn voor de buitenwereld, bang voor al die mensen die aan de kerk geen boodschap hebben, uitgelachen worden door een wereld vol problemen?

Angst, het is het grondgevoel van de mens, zei de filosoof Heidegger.

Er zijn vele soorten angst tot en met angst-en paniekstoornissen
 Angst, er zijn vier grondvormen van angst: de angst om jezelf te worden (profileren).
 Angst om je aan anderen te geven (je toevertrouwen)
 Angst om te veranderen.
 Angst om het onvermijdelijke te aanvaarden (zoals ziekte en sterfelijkheid)
 Hoe leeft een mens beheerst door angst?
 Angst leidt in een mensenleven vaak tot een defensieve, verdedigende houding.
 Je durft niet, je kruipt in je schulp.
 De discipelen hadden uit angst de deuren dan ook afgesloten.
 Deuren -het staat in het meervoud- en dat is vreemd, omdat elk huis in het oude Israël maar één deur had.
 Alsof er staat: alles wat ze konden sluiten hadden ze op slot gedaan.
 Gesloten deuren: herkenbaar?
 Uit angst kan een mens niemand willen toelaten in zijn leven.
 Uit angst kan een kerk haar deuren op slot doen: ze houdt de gelederen gesloten door star conservatisme.
 Een land of werelddeel kan uit angst de grenzen sluiten...
 Uit angst kan een mens ook de deuren sluiten door elk appèl op zijn leven buiten te houden, niet gestoord willen worden.
 Zo leven veel mensen met een gesloten wereldbeeld waarin geen plaats meer is voor de invloed van God.
 C.S. Lewis, de man die van atheïst christen werd schreef dat hij het eigenlijk heel makkelijk had toen hij nog niet geloofde: hij hoefde zich niet zo te verantwoorden.
 Angst: het wordt overwonnen als er vertrouwen komt.
 Dat merkten Chrisjan en Marieke Visscher ook in Indonesie: ze bouwden aan relaties met moslims, ze deden aan netwerken en ze merkten dat zelfs de imam zijn angst overwon voor christenen en nu voorzichtig deuren openzet... vertrouwen!
 In het geval van de leerlingen wordt dat vertrouwen gewekt door de levende Heer die door de angstige geslotenheid heen breekt.
 Opeens is Hij daar en laat Hij zich kennen aan zijn handen en zijn zijde, spreekt zijn vredewoord tot tweemaal toe en uit zendt uit.
 De angst verdwijnt je a.h.w. beademt met nieuw vertrouwen.
 Jezus blies over hen heen en zegt: 'ontvang de Heilige Geest'
 Achter die woorden zit een hele geschiedenis.
 In het boek Genesis wordt ons verteld hoe God als een pottenbakker de mens formeerde uit stof van de aardbodem.
 Maar van een mens is pas sprake als God met eigen mond de levensadem in zijn neus blaast.
 Dan staat de mens op om te bebouwen en bewaren.
 Maar daarna is er wel veel gebeurd: de adem is gaan stokken, de dood kwam in de pot.
 Maar gelukkig: God ging door en blaast nu via Jezus opnieuw de levensadem in: Ontvang de Heilige Geest en zo wordt de angst verdreven.
 Zijn levensadem doet je meer en meer jezelf worden.
 Zijn levensadem geeft vertrouwen om jezelf te geven.
 Zijn levensadem geeft je durf om te veranderen.
 Zijn levensadem geeft moed om ook het onvermijdelijke te aanvaarden.
 Je wordt uitgezonden de wereld in, het onbekende tegemoet...

De angst is verdwenen.

Maar dan is er nog een andere grondstemming - bij Tomas-: twijfel.

Hij is de man van de bewijzen, van een geloof dat je beet kunt pakken, van feiten.

Tomas, uit de evangeliën weten we niet veel over hem: 'tweeling betekent zijn naam' Tomas kan een tweelingbroer zijn geweest, maar zal qua persoon, qua instelling iets van een tweeling hebben gehad.

D.w.z. hij kent de dubbelheid van het leven: geloof en twijfel; geluk en ongeluk, positief en negatief.

Hij vertegenwoordigt de moderne mens, die naar het bewijs vraagt.

Nu is twijfel in de zin van een kritische instelling niet verkeerd, want juist op het gebied van geloven word je soms door mensen bij de neus genomen.

Maar twijfel kan je ook wel eens in de weg zitten.

Er zijn mensen, die zo blijven twifelen dat ze in een isolement komen, zich niet meer kunnen geven, nooit tot overgave komen.

Tomas, de twijfelaar, zat in een isolement en had zich al terug getrokken uit de kring van de leerlingen.

Hoe benader je nu zo'n twijfelende Tomas?

Wat je leest is, dat de discipelen naar Tomas toe gaan.

D.w.z. ze bleven die vertwijfelde mens trouw en treden hem tegemoet met het getuigenis van de Levende Heer.

Tomas reageert dan afstandelijk en kritisch: 'alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en ze met mijn vingers kan voelen en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen zal ik geloven'.

Tomas is een modern mens: Hij gelooft niet op gezag van anderen.

Hij slikt niet zomaar alles, hij wil zelf onderzoeken, weten en ervaren of het echt is. Herkent u dat?

Tomas wordt door Jezus bezocht.

Als Jezus verschijnt, richt Hij zich tot hem en citeert Hij bijna zijn eigen woorden: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof'.

Deed Tomas dat en liet hij zich zo overtuigen?

Het is opvallend, maar er wordt ons niet verteld dat Tomas deed waartoe Jezus Hem uitnodigde.

Wel horen we hem onmiddellijk uitroepen: 'Mijn Heer, mijn God!'.

Een nogal hoge belijdenis want 'Heer' en 'God' zijn enerzijds de namen van de keizer van die dagen.

En anderzijds verwijzen die namen ook naar God Zelf!

Hoe kwam Tomas nu tot zijn belijdenis?

Het was geen rekensommetje a la $2 \times 2 = 4$.

Chrisjan en Marieke kwamen niet in Indonesie met het evangelie in de trant van: reken maar uit...! Het klopt

Het evangelie geeft ons niet een formule om uit te rekenen!

Integendeel!

Wie er pas van hoort denkt dat het allemaal apekool is, idioot, waanzin, sprookjes.

Langzamerhand kan het geloofwaardigheid op je veroveren.

C.S. Lewis schreef: tot geloof komen is net als die visser die de hele dag naar zijn dobber zit te staren en denkt niks te vangen -dat is de werkelijkheid-

En dan opeens gaat die dobber onder! Hij roept dan geschokt uit: 'beet', 'het leeft', en dan gaat hij handelen.

Zo is het met die eerste gelovigen; zij riepen: 'Hij leeft!', 'Het is de Heer!', 'mijn Heer en mijn God!'. Het is ons overkomen!

Zo ook Tomas. En wat hem overkwam, kan ook u, jou en mij overkomen.

Dat je Hem gaat herkennen, je jezelf aan Hem toevertrouwt en het met Hem uithoudt in de nacht.

Iemand zal zeggen: 'maar Tomas heeft de Heer 'gezien', hij was ooggetuige en dat ben ik niet.

Ik kan alleen maar uit de tweede hand geloven. Aannemen wat anderen geloven.

Inderdaad: maar bedenk dat het allemaal mensen zijn, die het ook is overkomen en ons willen oproepen om net als hen de proef te herhalen de sprong te wagen en te merken: Hij is het!, het is waarachtig!

Het is heus niet gek om te geloven op grond van wat anderen zeggen.

De natuurkundige Dr. Arie v.d. Beukel zegt dat het met bijna alle dingen niet anders toegaat, dan dat wij handelen in vertrouwen en niet eerst naar bewijzen vragen.

Zo vertrouw je gewoon in de zwaartekracht, omdat eeuwen terug iemand dat bewijs heeft geleverd, m.a.w. je neemt aan wat getuigen voor jou hebben onderzocht.

De ooggetuigen van de Bijbel zeggen: Wij hebben het experiment genomen.

Er is een levende God, die in Christus tot ons is gekomen, waag het maar met Hem, neem de proef.

Ga, de sprong wagen, ga de weddenschap aan dat Hij er is!

Je zal merken: de angst verdwijnt.

Je zal merken: de twijfel verdwijnt.

Er komt ruimte voor geloof, vertrouwen.

De Levende is in ons midden.

Hij is grond onder je voeten, dak boven je hoofd, steun in de rug en gids voor je uit.

Amen